

טנגו ליטאי

שׁוּם אַרְגֵּנְטִינָה וְשׁוּם בְּנֵדוּיָאוֹן
 לֹא נִשְׁמָעוּ וְלֹא נִרְאוּ עַל גְּדוּת הַנִּימָן,
 אֲבָל גַּם שֵׁם כָּלֶם רָצוּ צוֹ נַעֲמַעַן
 קִצָּת אַהֲבָה, קִצָּת חֶפֶשׁ מְדַמֵּין.
 הֵם רַק רָצוּ לְרִקְדָּה, בְּדִיוֹק כְּמוֹנוֹ.
 הַסְּטֵרָאוֹ הִיָּה לְגַמְרֵי מוֹנוֹ,
 וְהַשָּׁנָה – אוֹלֵי שְׁלֵשִׁים וְשָׁמוֹנֶה,
 וְתַפְרָחוֹת הַלֵּילָךְ בְּשֵׂיא יָפִין.

וְהֵם כְּמַעַט יִכְלוּ לְרִקְדָּה אֶתְנוּ,
 כִּי הֵם הָיוּ כְּמוֹנוֹ. הֵם רָצוּ רַק טֶאֱנָצֵן,
 וְהֵם הִמְצִיאוּ מִחֲדָשׁ אֶת כָּל הַטְּנֵגוֹ,
 כִּי הֵם רָצוּ לְרִקְדָּה עִם הָעוֹלָם.
 וְהֵם רָקְדוּ בֵּין שְׁתֵּי אֵימְפֵרִיּוֹת הָרֶשַׁע,
 וְטְנֵגוֹ יְהוּדֵי רַחֵף מַעֲלִיָּהֵם, כְּמוֹ רֶשֶׁת
 שֶׁל כּוֹכָבִים, וְהַמְלָחָה הַמְּפֹרֶשֶׁת
 לֹא נֶאֱמְרָה, וְלֹא רַק בְּגִלְלֵי גִילָם.

הַרְחַק הַרְחַק הִיָּתָה בּוֹאֲנוֹס־אֵירֶס עִם בּוֹרְדֵלִים,
 לְשֵׁם חֲטָפוֹ בְּנוֹת יְהוּדִיּוֹת בְּהֵלֶם,
 שֶׁם שָׁרוּ וְחָבְשׁוּ מְגַבְעַת קַרְלוֹסִים גְּרֵדִלִים,
 שֶׁלֹּא יָדְעוּ שִׁשְׁרִיָּהֵם הִפְכוּ לְקוֹל
 שֶׁל נְעָרִים וְנְעָרוֹת כְּמוֹנוֹ, בִּיבֶשֶׁת מִתְאַבְדָּת,
 שֶׁרַק רָצוּ לְרִקְדָּה, וְלֶאֱהָב, אוֹלֵי לְרֹדֶת
 לְגֵדֶת נְהָר זּוֹגוֹת וְזוֹגוֹת, וְיוֹם אַחַד לְלֹדֶת
 עוֹד תִּינוֹקוֹת מֵאַהֲבָה, אוֹלֵי לְגֵדֶל

וְלַעֲבֹר עִם כָּל הַתְּקַלִּיטִים לְפִלְשֵׁתֵינָה,
כִּי פִלְשֵׁתֵינָה כְּבָר קְרוּבָה, וְכִכָּר שְׁתִּינּוּ
אֶת הַמָּנָה שֶׁל מֶרֶם־מֶתוֹק. אֲבָל הָאֵן־דֵּן־דִּינוּ
סִמֵּן כְּבָר אֶת כָּלֶם לְהַקְרִיבָה.
הִיָּה אָבִיב וְצָחִי, אָף כִּי בְרוּר לִי לָמָּה
סִפְרָנוּ רַק שְׁבַעֵה יָמִים עַד שְׁעוֹנָה זֹאתָמָּה.
הִטְנָנוּ שָׂר: "גַּעֲדַעֲנֵק, גַּעֲדַעֲנֵק!" וְלֹא יָדַע עַד כִּמָּה
צָדֵק, גַּם אִם זֶה רַק עַל אֲהָבָה.